

Apr, 1944. április 12. Ruda.

Bismytrószpositas. 3 díb. hármason van. Sines
sinnui erumónia, ünnepély. Este meg elmentem az ETO-ha-
tornászni. Ittó strammul megz mindem. Szívem is megz máin
a billenés. Ülökbe láttam, amiut igz mémet téhertóral el-
nittek 3 riasót. Egz hatórák lórsut, géppuskát meg ralauni
megz tithosadót szedtek el tőlük. Az igzike uido idegroskot
kapott. 2 fillit nem aduik az ilükéit. Ma éjjel csak 3-4
óráat aludtunk. Hármason is volt riasó. Délben is volt.

Apr, 1944. április 13. Csütörtök, 14. Péntek, 15. Szombat. ☰

Szig ílek... Álltam az első tenorbombatauadart.

... reggel 10-re megzék lenutibe, mert az éjjel riasó volt.

Lumutituk Kisbánszka lóni. 12-12-kor riasó. A Káth Crimival

☰ rohamunk hasa felé. Sok gép még máin felittünk. A Vámosz 2-
utón rohamunk. Ma majd kiközzük a tudónket, mikor benne
bennünk, lóni hódunk. De még nem messze ragyunk mi tő-
lünk. Rohamunk. Kórognak a háttelőkön a nyeredarabok.
Fisra riasutem, igzrewak láttam, amiut a ragonyzi fe-
löl hatalmas rojjal felite first gomohoz fel. Ekkor vi-
tünk hasa. Szukham igz kivit megnyugodott. Lumutituk
mindem a pünkle. De in nem roháig bitam ott, feljöttem.
A Plank-bánszal, meg a Fuvél a morókonzfiazóbol
mértük az egzr itélet. Lant is szpu volt, miutka itt a fel-

dön más megítéltetésük, is mindnyájuk a pokolba jutának.
Lent a pokoli volt. Lúthá lakama szakadai az ég. A me-
gítet 4 motoros Liberator kb. 4000 m-en dűbörög, a bombák
villanva robbannak, az égnek bombóluk is minden össze-
vára egy ritteget, fűtrikéltő morajja. Anzokévalle a pincébe
üvöskönnak. Szeghacattannak üvöskö a futástól. Köt hogy
microda irés nett rajtam nőt, azt léni nem bíom. Kajt
egy éráu öt támasztak az ellenség gépek. Hítelen látjuk a
annak az egyik gépnek hízszellőit a jobb motorja, is ruhanni
hura laugolva, dugóhuroka a Fúvél hífküdtünk az udvara
is onnan ilvesték a halálos ruhavást. Ezt a látványt il-
teubt roha nem felejttem el. Hogy 3 pengig ruhant a gép.

Kb. 2-3000 m-en némű robbanással 3 feli szakad a büst-
ke Liberator. A két szány hűlő utk is a törs. Újabb robban-
ás is hűlőválték a fark. Bukiüztelennel hűbörtünk - a
ruddes, mohány -, mert uuuk igorán övülünk, mikor utk a
légigugrótunk leuhannak. Falahol a kába mellett hatal-
mas fűst száll a magába, a ruhavás keljen. Lassan vund-
lett, a vagonpár borraluvarau ég. Hűvögek az ég. A német
is magpai hatomak tihautóval muuuk hi az ifjúmpö-
hít, mert valau öt hűvögt.

Hisz Naplóm nem tudok kéked mindennél be-
sánuolui, mert annyi minden történet most, is nem is va-

egyházas lelkiállapotban. (Ez a nyugodt úas csak máso-
lása arcképe a husza arcképe, auit arcképe a szörnyű
napoképe utoljára kintlévő papja.)

Jönnék a ragyogásból munkások, is új, jaja-
zó munkások, de nem lehet velük beszélni, csak meueköl-
mek is azt hajlogatók- borsalom, borsalom! - amiut hallottuk
ok munkás kinaladt a duapantia is a ligyzomás be-
vitte öket a Duuába, mikor ott a virban feldokoltak, akkor
még qppushával lötték a szemeseteket azok a dögök. Ott
nuqpteg uuban elpusztult. Kiús villany, mert a gütet is tala-
lat site. Nem tudják lefujni a riadókat. Lincoda meuekölés rau!
Borsalmas ut miri, leüni nem lehet! Egy biciklin egy valad
meueköl, meueköl hi a meüre egy plédalon két pici qpp-
mek is áll. Kettentes, auit egy úbesült uubot kühöcsin küh-
nak, is únak kühötte. Ebédet qppormán nem is ittem, csak egy
his tojást. Delután a Klau elment a kusztrauzpinal Abdára.
Kiszóttattem a uomagypikat az állománna Lincoda Tömög rau
itt. Faláhortam a Róth kájsival, hisint a szeme - hátod mius
nuhin, nuuun, csak az, aui rajtam rau, összedült a káruke-
Kornau, nuuán hant szóttattem is a tömeg elodot beuúunket
egymástól. Abdara még nuuunú megzomat. A pnomra fel-
ngittem öket. Elbuesítam tölük, ok is fajdalmas buuü...!
fötteu rima az állománól. Kátam, auit ott az állomán

elött egy arany megörült. Míg bírák lefogni. Nem tudtam né-
mi Itthon mindent lepakoltunk a pincébe, ládába. Mivolta
'éjjeli volt.' Feltűnik, hogy 'éjeli támadást is kapunk. A ragy-
ozói egy tüstengés. És olyan borrasztó felhúzás egy a sötét 'éj-
habban. Kiháztól felhúztunk az ágyban. Kőben felhúztunk, 'átmen-
tünk az 'éjre. Telefonálni akartok a körponti, de hiába ordi-
tok a hangzóba, néhet a telefon. Jövök vissza. A ragyozói
felül vörös az ég is hisztitívus idehallik a motorfeszkeudo bi-
gára, amint a Dunaól sörje a vint. 2 óra, 3 óra, 5 óra,
mines sümüi. Borralvas is a bismptalaureig. Kőben meg-
szűjtük az 'éjlesekézésen a szűjtőt is nérsük az időt.
1/2 6-hor mai délut. A szűjtők az 'éjre. A szűjtők a tanyplom
toronyban vannak is ha valami les, kongatnak. De mi még
nem hűült sor. Most nem új óta van villany. Amikorha van
van a városban ide-oda fűrtai, addig is ide vintem ut a
pár husza sort. Most 3/4 12. A rádióban még van műsor, de hi-
tudja meddig...? A Klári még tegnap ut egy levelet 'éj-
re, hogy ha tudnak jöjjünk el egy kocsival. Talán ma' eddig
meghapták a levelet. Milyen jó lenne most a hírlé! Ma' el-
törtene volna 'éjre. Nem tudom mi les, isok-e még ebbe
a his fűrtébe...?

... is mégis isok. Most nombat 'éj 1 h 30- kor az a-
gramon ülök. Amikorha felhúzik, de csak kiháztól. Rosszul volt isok

dó alatt. Te jó ég még u is. 'En még a fiatal, uő sörömmel
hőmzsebbu birom, sikkal hőmzsebbu. Sikkuk talánu egy oraja
fűtők le a riadó. Kuumig jöttu hars az órnól, ill az
Érsébet-lyetből a bukkuból. Kép. villagos az éjreke. Miú neu
is útiük le a bukkuba, mái lönük. Fútiük a Boudiral i-
de-oda, miú népe talaluk uszet, amibe miú kilefűtiük.
De is sziutették a túrt. Hídeq, mudes, villagos az ijel. He-
gint motorúgás. De neu lönük. Akkor a sötéltől jön egy asszony
hájan két piú sio gyekkel. Ha ut látuk is halluk azok
a pilotává alküszett úrkágoi gúgústük...! 'En, de neu is
tudok úni, szau nehé a kuum, fáradt ragyok. Éppu két
óia is most mondott a rádió saraúpüüist Koluoknak, miú
Thouagnak. Éj, micsoda ílet u! Abban a hídeq bukkubau
lüt voltuk mája két óia hássat. Ott beszáltu egy hatónával,
aki kiút volt a mentésnél, miú a romtáharítárnál. Sz mon-
ta, hogy a ragonyzábau kúttó hívtelével mündu oróhely beu-
lött. Keugteq a halott, pedig miú meunyt neu ártak ki. Itt egy
héi látszik ki a romuk kóruil, ott egy ruhafordáq, más husca-
látok, amott egy kúttóháradt fej. Sz temetői hullakór tele van
felismerhetetlen hullakkal. Akok tömeg siba kúttóuk. Kúttóuk
van egy angol pilóta is, akúit egy mudoú lótt le, ment el a-
hant fúttu. Sz többi újtómúós is miú géppisztolyal ugrott
ki is addig rútták magukat, miú lönük volt. Sz elfogott

légiszerzésre eddig még nem volt alkalmam. No, de majd
vállalkozok!

Boralmás nek el' az 'israhák' de némi. Csak
éjjel ne lenne! Ekkor sötétség már maga a sötétség is. De
én nem igazán, ha a székben nem lenne itt, nem féllek nem
mit nem. En nem is itten vagyok, his' én nem tudok igazán.
Hort is csak ama gondolat, meggondolom job' lett volna mond-
juk a társas-körben élve. Akkor feljárnak hirtelen a székbe
a szék, amelyik igazán, erővel volt, az erővel is kész. De
most... Hova fajul az emberiség? Itt még egy állat nem
szól a maga nevében. A legnyomias helyre a Duna-
part a nevezetű, robotoló munkást, ott ismét, földol-
nak is akkor még géppuska türet tudtunk rajuk. Itt u
az ember...?

Itt kezd az éjjel, békésen muszáj a
a villagok alatt. A bűnbánat is hallottuk. A villagok...
László a nyelvének világ. Eml' kezdtem beszélni is utoljára az
emberk foglalkoztat a bajok. Péntek is, nem hiába olvastam
egyszer a villagoknál könyvet. Csak azt néztem is, még
van a riadóknak

Ha láttam a szék fészkét. Fém naponta a
magas helyre is ridozom hirtelen. Regény his' valószínű
ti nem is tudjátok mire jöttetek hara! László is jöttetek?

Felttitek a fészketek? Értetek beueteiket hírsi neuvustellu ma-
dauak. Talán hallotátok a síromjü hirt, arit siettitek át
a közlelu rukku. Oh his villárfakü fészkeink midzen ma-
gyar tavasza jöttök? Lesz-e nyugodt erudes uszala, ahol
his fiókáitokat kihölkhetitek is feluollhatitek...? Mégis ne-
tittel honóttok beueteiket hírsi vadudok!

Mi is lesz máj? 1/2 3 és ipp most mondott
a rádió savaórpülest Pütuék. Itt nom nekik a kuzsa sorokist
ar sárgamon iúre a tudomuu, úto' aluos ragyok, de nem fek
nem le, hátha úpa riadó' kapunk. Bonalucas is a kuzmpta
kaurag. Még nem lett úpa riadó. 5-hor felüidtem le, mikor
már riadó' volt. De csak 7 óráig aludhattunk, mert auuzi min-
den dolog va' ráim még ma. Elhatároztuk, hogy ma el-
muezünk Eozedre. Előző is úpa pakoltunk. Antán a Cha-
be Imuét' elhertem a biiklijét is 10 per alatt kitekertem
stócia a Kláúit. Cserepakoltam a Kláúit, kuzsitauzám
még meg'iróairtatott, antán utuak indultunk, de nembe a
nagy sélnek. Hat nem mondom ippu el'g volt. Mégis
csak kúszu-káramuor szálltam le. It' egyike lencillámál te-
láltam egy rippáruokussat. 5:20 P volt beuue. Szem máúluu
is akad néha végre kéútiuk. It' 2 órá's onattal mi a Kláú-
val el is utartunk, de auzükümmal megigéúttük, hogy
aludni kimegy Barátia. Kuzgüteg utas rau. It' vonat-

ból láttuk az igazik előtt auzul gépet. Itt hatalmas igaz-
gép, bá' csak a farka maradt meg igazikben. Azonán talál-
kottam a Bogdán tanító unal, az mondta, hogy Eggeden is
van ragozgató. Ez má' baj! Deventiuk a magyarsághoz, Ez-
te felé' is bejöttem a faluba, a Klári a Köllöben maradt. Ittben
megpróbáltam beszélni János-bátyámmal Béla Józsi - Elek-
bátyámmal. De nem sok eredményel. János-Béla-bátyám nem
mennyek elcsúszni Győrbe. Kép dolgot mondhatom! Józsi-bátyám
elcsúsz, de neki mindegyik lovai. Kiús igaz! Nehéz! Nem is
tudtuk megbeszélni is igaz felhívniuk le. De olyant aludtunk,
hogy az valami rettetés.

Egged, 1944. április 16. Vasárnap.

Közzel alig bírtam feltápáshodni mire. É-
leltem ideklődtek a igazik mennyire újant többet is. Ma kö-
römm azt a tervet esellek ki, hogy én megyek el hevíkkel Győ-
rbe aztán a János sógonal vitessük ki a ládákat Bará-
tisa oda má' el mennék este menni. Hogy eből nem lesz
semmi én má' akkor tudtam, mikor kiesettük!

Győr, 1944. április 17. Hétfő.

Heműz, nehéz nap, de mégis van benne
valami váratlanul kedves is.

Közzel János-bátyám hevík útunka indul-
tam. A Kába töltésem jöttem. Itt magas a Kába, igazhogy la